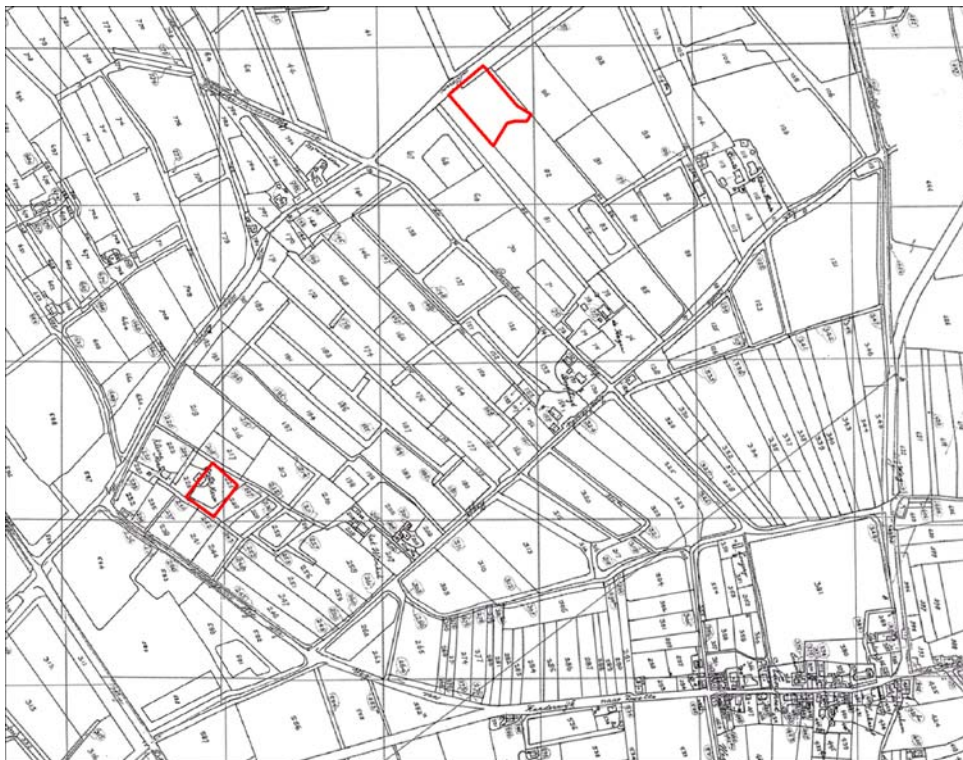

Bergbezinkbassins en archeologie

Op twee locaties in de bebouwde kom van Nunspeet worden bergbezinkbassins aangelegd. Deze grote betonnen bakken dienen (deels) ingegraven te worden. Eventueel aanwezige archeologische waarden zouden bij deze aanleg verloren gaan.

De eerste locatie is de locatie Beethovenlaan. Binnen het plangebied stond in 1832 een boerderij met de naam De Marse. Aalt van Engelen en cons. waren eigenaar van deze boerderij en omliggende gronden. De boerderij zelf bevond zich tegen de westelijke grens van het plangebied. Het merendeel van het huidige plangebied was destijds in gebruik als boomgaard. De kadastrale minuut uit 1832 laat mooi zien dat het omliggende gebied bestaat uit bouwlanden die allen omzoomd zijn met houtwallen.

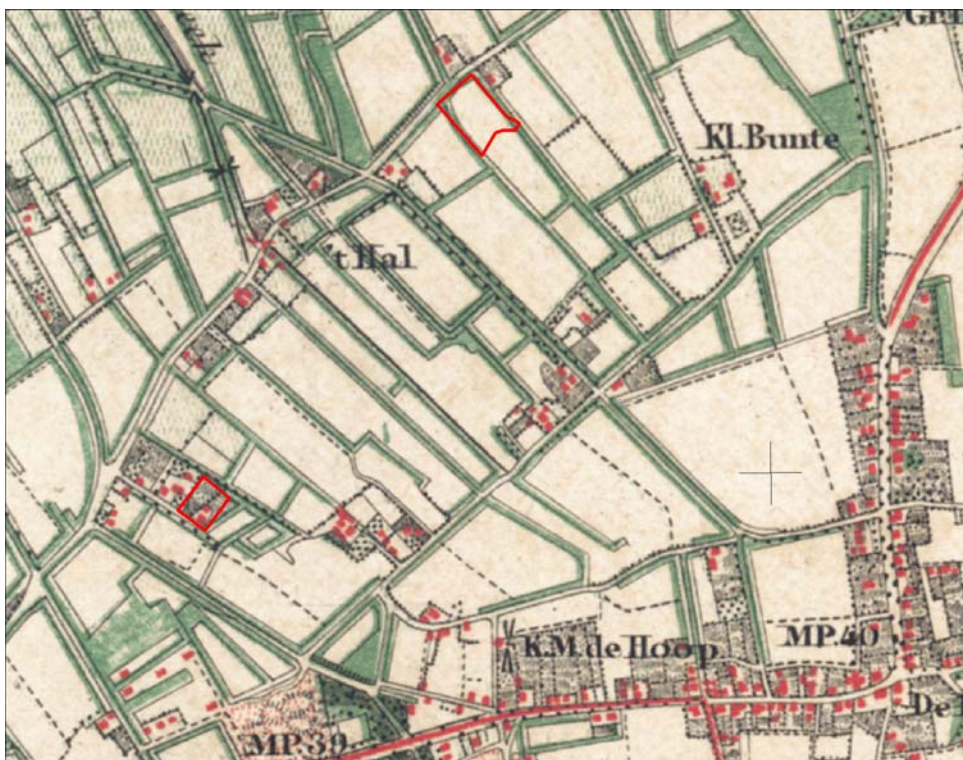
Kadastrale minuutplan 1832. In rood zijn beide planlocaties aangegeven (zuidelijk: Beethovenlaan, noordelijk: Hullenweg). Rechtsonder is de kern van Nunspeet te zien.

Het gebied ligt ten noorden van de Nunspeeter enk, waar op de kaart een strokenverkaveling te zien is.

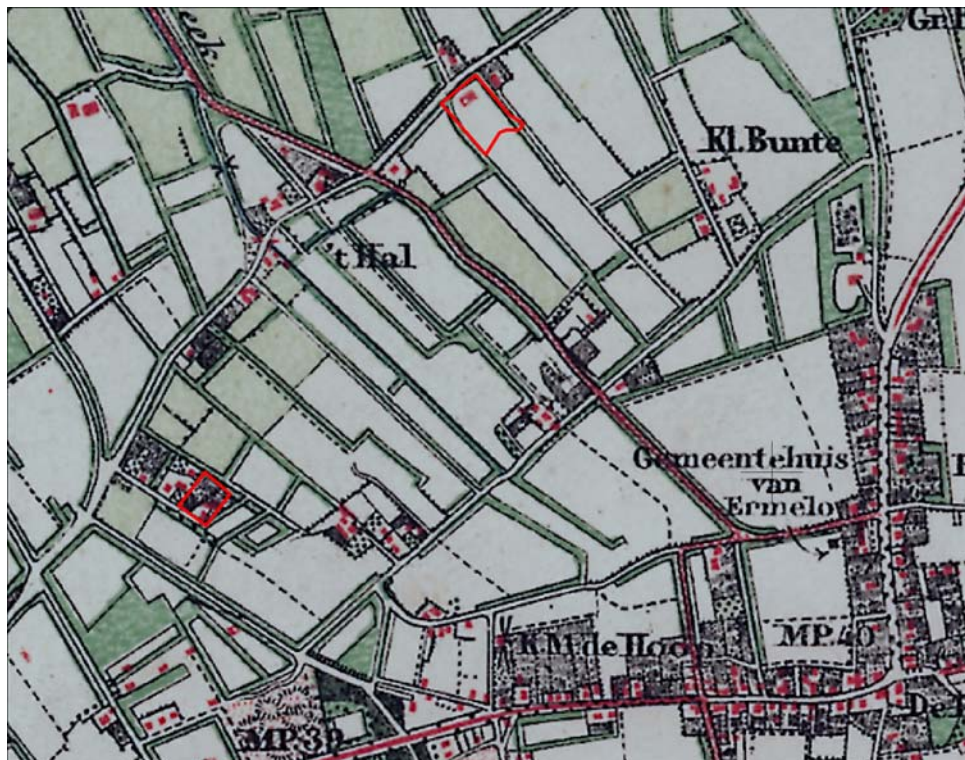
Op de historische kaart van 1850 staat binnen het plangebied Beethovenlaan een nieuw gebouw. Of dit gebouw bij de boerderij De Marse hoorde, is niet bekend. Het heeft een groot volume en zou een eigenstandige wooneenheid kunnen zijn. In 1872 is er naast het hoofdgebouw nog een bijgebouw verschenen.

Historische kaart 1850

Historische kaart 1872

Historische kaart 1890

Het noordelijke plangebied (Hullenweg) is in 1832 in gebruik als hakhoutstruweel. In de tweede helft van de 19^e eeuw wordt dit kavel tot landbouwgrond omgezet. De kaart van 1890 laat aan de noordrand bebouwing zien.

Voor beide planlocaties geldt dat ze gelegen zijn op een dekzandwelling cq -vlakte. Hieraan is een middelhoge archeologische verwachting gekoppeld. Er dient rekening gehouden te worden dat het grondgebruik van beide planlocaties niets bevorderlijk geweest is voor de potentieel aanwezige archeologische waarden. Het cultuurdek waarmee de waarden zijn afgedekt, is niet dik. Vooral het gebruik als hakhoutstruweel, waarbij het hakhout vaak dicht op elkaar stond, en de omzetting naar bouwland heeft ongetwijfeld de archeologische waarden, indien aanwezig, verstoord.

Voor de zuidelijke planlocatie is de aanwezigheid van voormalige bebouwing niet gunstig geweest voor de eventueel aanwezige archeologische waarden. De kans dat in beide plangebieden archeologische waarden te verwachten zijn, is door dit bureauonderzoek aangetoond niet groot te zijn. Daarom wordt voor de beoogde ontwikkeling geen archeologisch vervolgonderzoek te verlangen.